

άρθρο του Μάριου Λιβάνιου

Η γλώσσα ενός λαού δεν αποτελεί απλώς ένα μέσο επικοινωνίας των ανθρώπων, αποτελεί ένα «μαγικό εργαλείο» που καθρεφτίζει την εθνική και ιστορική του ταυτότητα, τη νοοτροπία του, την καλλιέργεια και τον πολιτισμό του. Η γλώσσα μας δεν είναι απλώς ένα σύνολο λέξεων που χρησιμοποιεί κανείς για να συνεννοηθεί αλλά ο φορέας της ιστορίας και του πολιτισμού μας και έχει διαχρονική αξία γιατί είναι ο τρόπος με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε ό,τι συμβαίνει γύρω μας και εκφράζουμε ό,τι αισθανόμαστε.

Η ελληνική γλώσσα είναι από τις αρχαιότερες γλώσσες στον κόσμο και διατηρείται ζωντανή μέχρι σήμερα. Η διαχρονικότητά της, το γεγονός ότι αποτελεί τη βάση πολλών ευρωπαϊκών γλωσσών και η παρουσία της στις περισσότερες επιστημονικές ορολογίες εξασφαλίζουν την αξία της και τη σπουδαιότητά της. Στην ελληνική γλώσσα γράφτηκαν τα έργα που αποτέλεσαν τη βάση του δυτικού πολιτισμού και η γλώσσα αυτή έχει λέξεις για έννοιες που δεν μπορούν να αποδοθούν στις υπόλοιπες γλώσσες, όπως οι λέξεις άμιλλα, θαλπωρή, φιλότιμο, κέφι και τόσες άλλες. Μόνο η ελληνική γλώσσα ξεχωρίζει τη ζωή από το βίο, την αγάπη από τον έρωτα, το ατύχημα από το δυστύχημα και μας διδάσκει συνεχώς πώς να γράφουμε σωστά μέσω της ετυμολογίας των λέξεων και της γνώσης των αρχαίων ελληνικών. Είναι η γλώσσα που μπορεί να αποτυπώσει με τον καλύτερο τρόπο όλες τις έννοιες με αντίστοιχες λέξεις, έχει πολύ πλούσιο λεξιλόγιο και έντονη μουσικότητα.

Στις μέρες μας παρουσιάζεται το φαινόμενο της χρήσης πολλών ξένων λέξεων στο καθημερινό μας λεξιλόγιο, της χρήσης της αργκό, καθώς και των greeklish (αποτύπωση των ελληνικών λέξεων με λατινικούς γραφικούς χαρακτήρες) ιδιαίτερα στην επικοινωνία των νέων ανθρώπων. Πολλοί υποστηρίζουν ότι από τα παραπάνω υπάρχει κίνδυνος να αλλοιωθεί η ταυτότητα και ο χαρακτήρας της γλώσσας μας και να χαθεί η ιστορικότητά της. Η γνώμη μου είναι ότι αυτή η άποψη είναι ακραία και πρόκειται απλώς για ένα μοντέρνο τρόπο επικοινωνίας ανάμεσα στους νέους που δεν μπορεί να πάρει τη θέση μίας εθνικής γλώσσας ενός ολόκληρου λαού.

Τα παραπάνω φαινόμενα πρέπει να κρατούνται υπό έλεγχο και η οικογένεια, το σχολείο και η κοινωνία να περνούν στους νέους την αξία της ελληνικής γλώσσας και την ανάγκη να την κρατήσουμε ζωντανή, όπως διατηρήθηκε στο πέρασμα των αιώνων, ακόμα και αιώνων σκλαβιάς. Ο σεβασμός στη γλώσσα μας και η διατήρησή της είναι υποχρέωση όλων μας και απόδειξη της ιστορίας μας και του πολιτισμού μας.

« Η ελληνική με την μαθηματική δομή της, είναι η γλώσσα της πληροφορικής και της νέας γενιάς των εξελιγμένων υπολογιστών, διότι μόνο σε αυτήν δεν υπάρχουν όρια.» (Μπιλ Γκέιτς, Microsoft)

